

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: КЖ1-21/21
Дана: 18.01.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Марине Илић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из чл. 122 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног, адвоката Ненада Сацаковића из Јагодине, изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодини К.бр. 5/20 од 25.08.2020. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе чл. 447 ст. 1 Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, донео је дана 18.01.2021. године, једногласно

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића, а пресуда Вишег суда у Јагодини К.бр. 5/20 од 25.08.2020. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.5/20 од 25.08.2020. године, у ставу под 1. изреке побијане пресуде, окривљени АА оглашен је кривим да је у радњи под 1. извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 Кривичног законика (КЗ), а у радњи под 2. кривично дело лака телесна повреда из чл. 122 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ, па му је суд применом одредбе чл. 60 КЗ утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, а за кривично

дело лака телесна повреда из чл. 122 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће издржати по правноснажности пресуде, с тим што се у смислу чл. 63 КЗ окривљеном у изречену јединствену казну затвора урачунава и време проведено у притвору од 30.12.2018. године до 23.01.2019. године и истовремено се одређује да ће се ова казна у смислу чл. 45 ст. 5 КЗ извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у Стрижилу, Град Јагодина, уз примену мере електронског надзора, осим у случајевима прописаним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера и одређује да ако осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напустио просторије у кома станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати Вишем јавном тужилаштву трошкове поступка тужилачке истраге у предмету Кти.бр.1/19 износ од 170.865,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуду, као и Вишем суду у Јагодини на име паушала износ од 15.000,00 динара, као и да плати трошкове кривичног поступка на име заступања од стране пуномоћника износ од 156.000,00 динара оштећеном ББ, а све сходно одредби чл. 261 и 264 Законика о кривичном поступку (ЗКП), а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом на основу чл. 78, 79 ст. 1 тач. 7, чл. 87 и чл. 348 ст. 6 КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то: полуаутоматски пиштољ марке „Црвена Застава“ модел М-70А, фабричког броја ....., калибра 9 x 19 мм, лугер са дрвеним корицама, сиве боје са натписом „М.....“ на једној бочној страни, два метка калибра 9 мм, лугер у оквиру пиштоља, 38 метара калибра 9 мм лугер, 7 патрона за ловачку пушку калибра 12 x 70 мм и два патрона за ловачку пушку калибра 16 x 70 мм.

Истом пресудом у ставу под 2. изреке, окривљени АА на основу чл. 423 тач. 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ.

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Јагодини, у осуђујућем делу, због одлуке о кривичној санкцији из чл. 441 ст. 1 ЗКП, а у ослобађајућем делу због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 3 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл. 440 ст. 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног АА огласити кривим и због кривичног дела изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и ст. 1 КЗ и изрећи јединствену казну затвора,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји жалбу и обавезе окривљеног да на име трошкова тужилачке истраге плати само стварне и нужне трошкове, без трошкова ангажовања браниоца по службеној дужности у износу од

103.500,00 динара, тако да трошкови треба да износе 67.365,00 динара и да се у том смислу преиначи побијана пресуда, само у погледу трошкова поступка током тужилачке истраге.

Одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини, дао је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, са предлогом да Апелациони суд одбије жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини, као неосновану, уз захтев да он и окривљени буде обавештени о седници већа пред другостепеним судом. Поднеском од 15.01.2021. године, бранилац је обавестио другостепени суд да одустаје од предлога за позивање њега и окривљеног на седницу већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је у писаном поднеску КТЖ-29/21 од 14.01.2021. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, укине побијану пресуду у ослобађајућем делу изреке и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или побијану пресуду преиначи и окривљеног огласи кривим и за кривично дело из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ, а потом утврђујући појединачне казне затвора за предметна дела осуди окривљеног на јединствену казну затвора.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао сеницу већа, сходно одредби чл. 447 ст. 1 ЗКП у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао сходно чл. 451 ст. 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, одговора на жалбу, као и писаног изјашњења Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, датог у наведеном поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, жалбом јавног тужиоца се истиче да је првостепени суд дао превелики значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, да није довољно ценио отежавајућу околност на страни окривљеног, сматрајући да се изреченом јединственом казном затвора не може постићи сврха кажњавања.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције према окривљеном АА имао у виду све околности које су у смислу одредбе чл. 54 КЗ, од значаја за избор, врсте и висине кривичне санкције и правилно је као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његове личне и породичне прилике, да је отац четворо деце, да је признао кривично дело из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, његово здравствено стање, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио осуђиваност због неистоврсног кривичног дела. Имајући у виду тежину извршеног кривичног дела и степен кривице окривљеног, правилно је првостепени суд наведеним олакшавајућим околностима дао значај нарочито олакшавајућих околности у смислу у чл. 56 ст. 1 тач. 3 КЗ у вези чл. 57 ст. 1 тач. 4 КЗ, па је правилно окривљеном за кривично дело из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 10

(десет) месеци, а за кривично дело из чл. 122 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, па га је применом чл. 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће издржати у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора у смислу чл. 45 ст. 5 КЗ, уз урачунавање времена проведеног у притвору у периоду од 30.12.2018. године до 23.01.2019. године, у смислу одредбе чл. 63 ст. 1 КЗ.

Апелациони суд налази да је изречена јединствена казна затвора коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, правилно одмерена и да ће овом казном и по налажењу овог суда бити остварена сврха кажњавања из чл. 42 КЗ и општа сврха изрицања кривичних санкција из чл. 4 ст. 2 КЗ, па су жалбени наводи јавног тужиоца да се окривљеном утврде појединачне казне затвора у дужем трајању и изрекне јединствена казну затвора у дужем трајању, оцењени као неосновани.

Како изречена мера безбедности представља кривичну санкцију у смислу одредбе чл. 4 ст. 1 КЗ, то Апелациони суд налази да је окривљеном АА правилно изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела из чл. 87 КЗ, а имајући у виду да је изрицање ове мере обавезно, сходно одредби чл. 348 ст. 6 КЗ.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, првостепени суд је правилном применом одредби чл. 261 и 264 ЗКП, обавезао окривљеног да плати трошкове Вишем јавном тужилаштву у Јагодини у укупном износу од 170.865,00 динара, Вишем суду у Јагодини на име паушала износ од 15.000,00 динара, као и на име заступања оштећеног од стране пуномоћника износ од 156.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, па су жалбени наводи којима се оспорава одлука о трошковима кривичног поступка, указујући на лоше материјалне прилике и лоше здравствено стање окривљеног, оцењени као неосновани и без утицаја на правилност побијане пресуде у делу одлуке о трошковима кривичног поступка.

Изреком побијане пресуде у ставу под 2. на основу чл. 423 тач. 2 ЗКП, окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је дана 30.12.2018. године у селу Стрижило, Град Јагодина, око 04,30 часова у урачунаљивом стању када су његове способности да схвати значај свог дела и да својим поступцима управља биле смањене али не и битно, са 1,38 промила алкохола у крви, свестан да је његово дело забрањено, као и у изреци под 1, испалио три пројектила из наведеног пиштоља, којом приликом је био свестан да на тај начин може угрозити живот и тело оштећеног ББ, који се у том тренутку налазио испред кафане „Код Гибе“ у селу Стрижило, као и гостију у кафани, након чега је пиштољ са два метка калибра 9 x 19 мм, лугер, у оквиру ставио у путничко возило којим је управљао и однео до испред капије породичног домаћинства ВВ, а био је свестан радње коју предузима, хтео њено извршење и наступање забрањене последице чиме би извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ.

У изјављеној жалби јавног тужиоца, у односу на ослобађајући део пресуде, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 и тач. 3 ЗКП, јер су по наводима жалбе дати разлози нејасни и у знатној мери

противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност побијане пресуде, што је довело до погрешно утврђеног чињеничног стања.

По оцени Апелационог суда, побијана пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, јер изрека првостепене пресуде није противречна сама себи, а у образложењу побијане пресуде првостепени суд је дао довољне, јасне и аргументоване разлоге о свим чињеницама, а посебно о томе које чињенице и из којих разлога сматра доказаним, а које недоказаним и оправдано извео закључак да није доказано да је окривљени АА извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом јавном тужиоца се оспорава закључак првостепеног суда да није доказано да је окривљени извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези чл. 4 и 1 КЗ. С тим у вези, жалбом се даје сопствена оцена изведених доказа и указује да је нејасно на основу чега првостепени суд налази да окривљени није извршио ово кривично дело имајући у виду да је критичном приликом у селу Стрижило испалио три пројектила у ваздух из ватреног оружја полуаутоматског пиштоља, чиме је угрозио живот и тело оштећеног ББ и гостију у кафани, због чега је испалени пројектил евентуално могао да угрози живот и тело неког од присутних лица, као и да је постојала конкретна опасност за њихов живот и тело, због чега је погрешно утврдио да окривљени није извршио предметно кривично дело.

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је дао јасне и потпуне разлоге које у свему као потпуне и правилне прихвата и овај суд о томе да није било доказа који би потврдили наводе оптужбе да је окривљени извршио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ. Наиме, окривљени је у својој одбрани навео да јесте испалио три пројектила у вис из пиштоља испред кафане у селу, али да није угрозио живот и тело оштећеног, као ни других лица која су се налазила у кафани, јер је пројектиле испалио пуцајући у вис, а које чауре су пронађене од стране полиције на лицу места.

Наиме, одбрану окривљеног првостепени суд је правилно довео у везу са исказом сведока ГГ, која је навела да ради као конобарица и да су критичне вечери у кафани били окривљени и његов брат ББ, да није чула да су се свађали, да су били расположени, да су обојица изашли мало пре других гостију, да је након сат времена од одласка из кафане, ушао брат окривљеног и рекао је да позове полицију, јер је окривљени пуцао у њега и да су се претходно свађали, али обзиром да то није ни чула, ни видела, одбила је да зове полицију. Затим, првостепени суд је из налаза и мишљења вештака Слободана Ивановића, утврдио да, предметне три чауре калибра 9 мм ППУ 9мм, лугер, представљају испалене чауре, пиштољске муниције калибра 9x19мм, домаће производње са ознаком на дунцету „PPU 9мм LUGER“ и да потичу од истоверсне пиштољске муниције.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је правилно нашао да нема несумњивих доказа да је окривљени употребом полуаутоматског пиштоља марке „Црвена Застава“ модел М-70А, фабричког броја ....., калибра 9x19 мм, критичном приликом

изазвао последицу у виду конкретне опасности за живот и тело људи (оштећеног ББ и гостију у кафани), као обележје бића кривичног дела из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ, коју чини непосредна, стварна и блиска могућност да дође до повреде заштићеног добра, односно живота и тела људи или имовине већег обима, јер је и сам окривљени у својој одбрани навео да је испред кафане испалио пројектиле пуцајући у вис, које није имало за последицу наступања опасности за живот и тело оштећеног, нити других лица, па је по оцени Апелационог суда, првостепени суд правилно утврдио да конкретна опасност није наступила како за оштећеног, тако и за лица која су се налазила у унутрашњости кафане.

По оцени другостепеног суда, првостепени суд је правилно закључио да изведени доказни нису довољни да доведу до закључка да је окривљени АА извршио предметно кривично дело, те да степен извесности да је учинио ово кривично дело који је неопходан за осуђујућу пресуду није утврђен, већ је остао на нивоу сумње, па је на тако утврђено чињенично стање правилно примењен кривични закон када је окривљени АА ослобођен од оптужбе на основу чл. 423 тач. 2 ЗКП, јер није доказано да је учинио кривично дело изазивање опште опасности из чл. 278 ст. 5 у вези ст. 4 и 1 КЗ, а о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде на страни 14. дао јасне, довољне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд и на исте упућује, због чега је жалба јавног тужиоца оцењена као неоснована.

Из изнетих разлога, Апелациони суд је на основу чл. 457 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Радица Карић, с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић, с.р.